

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea anexei nr.VI a Legii-cadru nr.153/2017 privind
salarizarea personalului plătit din fonduri publice**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea anexei nr.VI a Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice (b242/3.06.2021), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/3064/7.06.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D482/8.06.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată, și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, republicat,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea anexei nr.VI a Legii-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în sensul completării art.19 cu un nou alineat, alin.(2) și a abrogării alin.(8) al art.65, urmărindu-se acordarea compensației de 10% din salariul de bază, personalului care își desfășoară activitatea în compartimentele speciale din ministere și alte organe centrale.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

2. Precizăm că prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Întrucât propunerea legislativă poate implica modificarea prevederilor bugetului de stat, sunt aplicabile dispozițiile art.111 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată, fiind necesar a se solicita și o informare din partea Guvernului.

Totodată, sunt incidente prevederile art.15 alin.(1) din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligativitatea întocmirii unei fișe financiare, cu respectarea condițiilor prevăzute de art.21 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată.

În acest sens, precizăm că, în considerentele **Deciziei nr.331/2019**, Curtea Constituțională a reținut că, *„lipsind fișa financiară (inițială și reactualizată) nu se poate trage decât concluzia că la adoptarea legii s-a avut în vedere o sursă de finanțare incertă, generală și lipsită de un caracter obiectiv și efectiv, nefiind așadar reală”*.

4. Menționăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la **art.31** din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, neexistând referiri la impactul socio-economic, la impactul juridic și nici la consultările derulate în vederea elaborării propunerii și măsurile de implementare necesare.

De asemenea, semnalăm că sunt folosite, atât exprimări lipsite de semnificație juridică, neclare sau improprii contextului, cât și formulări care nu sunt adecvate instrumentului de prezentare și motivare, spre exemplu: *„reiese cu evidență faptul”* ori *„în cuprinsul unei legi care prin însăși natura sa și-a propus unificarea drepturilor salariale”*.

Precizăm că, potrivit considerentelor exprimate în Decizia Curții Constituționale nr.682 din 27 iunie 2012, *„dispozițiile art.6 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă, republicată [...], cu modificările și completările ulterioare instituie obligația fundamentării actelor normative. [...]. Lipsa unei fundamentări temeinice a actului normativ în discuție determină, [...], încălcarea prevederilor din Constituție cuprinse în art.1 alin.(5) [...]”*.

5. Analizând prezenta propunere, semnalăm că, în actuala formulare, textul preconizat pentru **teza I a alin.(2) al art.19**, vizează acordarea unei compensații de 10% din salariul de bază, aferent activității desfășurate la compartimentele speciale din ministere și alte organe centrale, tuturor persoanelor care muncesc în cadrul acestor structuri, fără a face vreo distincție cu privire la personal detașat, fiind astfel inclus și personalul propriu al acestor instituții, aspect care nu este prezentat și argumentat în Expunerea de motive.

Având în vedere intenția legiuitorului precizată în instrumentul de prezentare și motivare a propunerii legislative, care vizează „completarea art.19 și abrogarea art.65 alin.(8) din Anexa nr.VI la Legea-cadru nr.153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, astfel încât toate categoriile de personal plătit din fonduri publice, care este detașat în compartimentele special să beneficieze de compensația de 10% din salariul de bază stabilită în prezent doar pentru personalul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională.”, precizăm următoarele:

- referitor la detașare, acesta este definită la art.45 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel „*Detașarea este actul prin care se dispune schimbarea temporară a locului de muncă, din dispoziția angajatorului, la un alt angajator, în scopul executării unor lucrări în interesul acestuia. În mod excepțional, prin detașare se poate modifica și felul muncii, dar numai cu consimțământul scris al salariatului.*”, iar la art.505 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că „*Detașarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.*”;
- cu privire la personal, potrivit art.2 alin.(1) și (5) din Secțiunea a 1-a „Soldele personalului militar și salariile polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare” din cuprinsul Capitolului

II „Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională” al anexei nr.VI **FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE „APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ”**, se prevăd următoarele:
„(1) Personalul încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională este format din personal militar, polițiști, funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, personal civil. (...)
(5) Prin personal civil, în sensul prezentei legi, se înțelege funcționarii publici și personalul contractual.”

➤ Cu privire la compensația preconizată, aceasta este reglementată în funcție de locul în care personalul desfășoară activitatea specifică, la art.65 alin.(8)¹ din cadrul Secțiunii a 3-a „**Drepturi specifice** activității desfășurate **în instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională**”, precum și ipoteza prevăzută la **Secțiunea a 8-a** „**Salarizarea personalului militar, a polițiștilor și a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare detașați în afara instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională sau în regii autonome ori în companii naționale aflate în subordinea/coordonarea acestora, precum și salarizarea cadrelor militare și personalului civil de specialitate din structurile militare ale autorității judecătorești**”, în timp ce ipoteza reglementată la art.19² din cuprinsul Capitolului II menționat anterior, vizează o majorare a soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază pentru desfășurarea activității aferentă respectivelor prerogative.

---

¹ Art.65 alin.(8) „*Personalul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și securitate națională care își desfășoară activitatea la compartimentele speciale din ministere și alte organe centrale beneficiază de o compensație de 10% din salariul de bază.*”

Compensația se plătește de către entitățile unde personalul detașat își desfășoară activitatea.”.

² Art.19. „*Pentru realizarea prerogativelor constituționale de apărare, ordine publică și securitate națională, personalul militar, polițiștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 7,5%.”.*

Astfel, prin modificarea preconizată, în cadrul aceluiași element structural, vor fi reglementate soluții juridice distincte, care vizează atât majorări cât și compensații.

În consecință, prin soluțiile legislative preconizate prin prezenta propunere, respectiv completarea art.19 cu un nou alineat, alin.(2) și abrogarea alin.(8) al art.65 din Anexa nr.VI din actul de bază, sunt încălcate atât dispozițiile **art.6 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare**, deoarece nu instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, iar soluțiile pe care le cuprinde nu sunt corelate cu ansamblul reglementărilor interne, cât și ale art.53 alin.(2) din același act normativ cu privire la asigurarea succesiunii logice a ideilor în text.

În plus, prin lipsa din teza I a textului preconizat pentru alin.(2) al art.19, a mențiunii cu privire la acordarea compensației de 10% aferentă prerogativelor constituționale de apărare, ordine publică și securitate națională, doar pentru personalul detașat, se creează o situație mai favorabilă pentru personalul propriu al ministerelor și altor organe centrale care îndeplinește unele atribuții în cadrul acestor compartimente speciale.

În situația în care, prezenta propunere urmărește stabilirea unor drepturi de natură salarială, respectiv compensația preconizată, pentru personalul din alte domenii de activitate din sectorul bugetar, detașat la aceste compartimente speciale, soluția legislativă ar fi trebuit să vizeze, eventual, completarea art.13 din Secțiunea a 2-a „Soldele de funcție și salariile de funcție” din cuprinsul Capitolului II „Reglementări specifice personalului din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională” al anexei nr.VI **FAMILIA OCUPAȚIONALĂ DE FUNCȚII BUGETARE „APĂRARE, ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ”**, din actul de bază.

Având în vedere cele expuse *supra*, semnalăm că propunerea legislativă, aduce atingere prevederilor **art.1 alin.(5) din Constituție**.

În acest context, amintim ceea ce a statuat Curtea Constituțională la paragraful 35 din considerentele **Deciziei nr.22/2016**, publicată: *„(...)orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a*

putea fi aplicat. (...) de aceea, respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție (ad similib, a se vedea Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, precitată, sau Decizia nr.17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96)”.

6. În concluzie, prezenta propunere legislativă nu poate fi promovată în forma supusă analizei Consiliului Legislativ, întrucât încalcă dispozițiile Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale **art.1 alin.(5)** din **Constituția României, republicată.**

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr.530/5.07.2021